

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 21. decembra 2016 v trestnej veci odsúdeného **S. F.** pre trestný čin vzbury väzňov podľa § 172 ods. 1, ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné, o sťažnosti odsúdeného S. F. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. septembra 2016, sp. zn. 4 Ntok 2/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného **S. F.**
sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 1993, sp. zn. 1T 6/1992, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 1994, sp. zn. 1 To 116/1993, bol odsúdený **S. F.** uznaný za vinného z trestného činu vzbury väzňov podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, v jednočinnom súbehu s trestným činom útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/ a § 156 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, s trestným činom vydierania spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, ktorý spáchal ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a s trestným činom všeobecného ohrozenia spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 179 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, ktorý spáchal ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005. Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť a pol roka so zaradením do tretej nápravno výchovnej skupiny.

Odsúdený S. F. písomným podaním z 5. augusta 2016, ktoré bolo doručené na Krajský súd v Bratislave dňa 8. augusta 2016 podal návrh na povolenie obnovy konania vo vyššie označenej trestnej veci.

Krajský súd v Bratislave postupom podľa § 397 ods. 2 Tr. por. na základe ustanovenia § 394 Tr. por. preskúmal návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania a dospel k záveru, že išlo o ďalší návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktorý sa v posudzovanej veci opieral o tie isté skutočnosti a dôkazy, ako boli použité v predchádzajúcich návrhoch, a preto podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu § 399 ods. 2 Tr. por. Krajský súd v Bratislave uznesením z 8. septembra 2016, sp. zn. 4 Ntok 2/2016, odmietol návrh odsúdeného S. F. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1T 6/1992.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti popiera vinu na podpálení H. v L., ako je mu kladené za vinu v zmysle obžaloby. Ďalej odsúdený v rámci svojej sťažnosti spochybňuje rozhodnutia sudcov, ich rozhodnutia označuje za protizákonné, nakoľko odmietli prehrať videozáznam. Odsúdený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie krajského súdu a zároveň mu prikázal, aby prehral videozáznam, ktorý potvrdzuje jeho výroky. Odsúdený ďalej uviedol, že sudcovia maskujú svoje zločinné konania, že sa podieľal na trestnej činnosti v zmysle § 172 ods. 2 Tr. zák. V závere svojej sťažnosti odsúdený opísal rôzne politické udalosti a skutočnosti.

Krajská prokuratúra sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného S. F. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu

alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolení obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že Krajský súd v Bratislave rozhodol v súlade so zákonom a správne vyhodnotil nesplnenie podmienok obnovy konania, keď žiadosť odsúdeného zamietol, nakoľko neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania podľa ustanovenia § 394 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dôvody, ktoré uvádza odsúdený S. F. vo svojej sťažnosti nie sú nové a ani nejako nezakladajú podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por., nakoľko namietané skutočnosti, ako aj neprehratie videozáznamu, nie sú dôvodné, pretože nezakladajú žiadne nové dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo právoplatné rozhodnutie príslušného súdu.

S poukázaním na sťažnosť odsúdeného Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami, dôkazmi a s obhajobou obvineného, nakoľko konanie o povolení obnovy konania je zamerané na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. V prípade odsúdeného sťažnosti nie sú splnené predmetné podmienky na povolenie

obnovy konania, nakoľko jeho sťažnosť, ako aj namietané neprehratie videozáznamu zo vzbury väzňov, je iba opakovaným návrhom, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, pričom ani predmetná sťažnosť neobsahuje žiadne podstatné nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by zakladali splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por.

Skutočnosti, ktoré odsúdený namietal vo svojej sťažnosti už boli súdu skôr známe v pôvodnom konaní a bolo o nich právoplatne rozhodnuté, pričom aj ďalšie navrhované dôkazy už boli zohľadnené a v dostatočnej miere sa s nimi vysporiadali súdy vo svojich rozhodnutiach a zároveň ani tie nie sú takými skutočnosťami, ktoré by zakladali podmienky na obnovu konania, alebo by mohli viesť k inému rozhodnutiu o vine a treste, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukázaním aj na správne a zákonné uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. septembra 2016, sp. zn. 4 Ntok 2/2016, zamietol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov sťažnosť odsúdeného S. F. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. decembra 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová